

Can Gurguí (o Can Gurguí Gros)

Vallromanes

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Galvany. Est del municipi
Emplaçament: Camí Vell de Teià, de Vallromanes a Cuquet passant pel coll de Clau

Coordenades:

Latitud: 41.52292
Longitud: 2.32178
UTM Est (X): 443414
UTM Nord (Y): 4597031

Classificació

Número de fitxa: 08296 - 33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVIII
Estat de conservació: Regular
Protecció: Legal
Observacions protecció: Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-28.Edifici. Element a protegir
Número inventari: Si (IPA,24)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 003A09502
Fitxes associades:
Font de Can Gurguí:
Autoria de la fitxa: J.Montlló/M.Bosch (ACTIUM SCP)

Descripció

Masia de planta quadrangular amb teulada a doble vessant. Porta d'entrada de mig punt, dovellada i rellotge de sol pintat a la façana, a sobre del qual hi ha la següent inscripció: "Casa Gurguí Siglo XI, J.L año 1899" (la J.L vol dir Joaquim Lairet). A l'alçada del primer pis hi ha dues finestres amb bancals i dintells de pedra. A la dreta de la porta hi ha una finestra i a la dreta una porta, ambdues obertes posteriorment. Els annexos laterals són molt posteriors.

Observacions:

Us de restaurant. Vista excepcional.

A l'interior de l'edifici, en el mur de l'esquerra del menjador, hi ha unes pintures murals (possiblement del segle XVIII) d'aproximadament 1'20x1 mts. El fresc està cobert per un vidre i un marc l'envolta. Representa la Verge amb el Nen Jesús als braços, a l'esquerra, i sant Joan de la Creu, a la dreta. A la part superior central hi ha l'Esperit Sant entre núvols; i a sota l'Anyell de Déu. S'han utilitzat colors terrosos (vermells, ocres, taronges, blanc...) És una pintura plana i amb perfils molt accentuats per línies gruixudes de color negre.

Protecció: aquest immoble està protegit al Catàleg Bens a Protegir POUM 2008 amb la denominació can Gurguí Gros (E-28). El catàleg també inclou una fitxa del jaciment Can Gurguí Gros (J-17), que no estava a l'Inventari de 2002. El lloc és el mateix, la masia de Can Gurguí pero s'ha obert nova fitxa com a jaciment (fitxa 126).

Era molt coneguda l'Alzina de can Gurguí, d'extraordinària envergadura, al camí de la finca, davant la font; la propietat va tallar l'arbre a mitjans de la dècada de 1980

Història

Hi ha documents del segle XI, que parlen de l'antiga església de sant Andreu de Llovons i d'un convent de monges "Sobre la casa de Sant Andreu de Llovons, avui Gurguí, a la part de migdia del camí que va de dita casa nova de Bru ats Guillamí en lo bosch i a la part de vessant de la font de dita Casa Gurguí se observan senyals de ruines com de una casa o edifici i las aigües pluvials a menut descobren varios ossos de personas. Lo que pot interferirse de aixó lo haver estat en aquell puesto lo Sementiri de la antigua Yglesia de S Andreu de Llavons quan era Sufragania de esta Parroquia, de modo aún al present las Casas son en aquella part se anomenan del Partit de S. Andreu de Llovons" (MOGAS,F:1927,pàg.28).

En un altre paràgraf ens diu: "Capella de Sant Andreu de Llobons, situada á Ca'n Gorguí gros, existent ja al segle XIII, la qual envers 1854 deixà d'esser capella, trasladantse l'altar á Ca'n Riera de Sant Matéu pel propietari de les dues masies D. Agustí Canals. En substitució de la capella feu un oratori á la verge de la Mercé á un departament de la casa, y desde llavors dita capella ha set destinada á dependencias de la masia, la qual té al detrás una habitació nomenada lo quarto del ermitá. Avui pertany á D.J. Layret" (MOGAS,F:1927, pàg.180).

A mitjans S. XIX trobem el cognom de Genís Gurguí com a propietari de les terres de Sant Andreu de Llobons, consolidant-se el canvi de topònim.

Bibliografia

ANDRÉS BLANCH, Rosa Maria (1982) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Vallès oriental. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

MOGAS, Francesc (1927) Notes històriques. Rectorologi i consuetes de la parròquia de Sant Vicenç de Vallromanes. Mecanoscrit inèdit.

GARCÍA-PEY, ENRIC (2003). Vallromanes. Noms de lloc i casa. Ajuntament de Vallromanes.

